

[Kalmæs]

Vi er selvfølgelig godt klar over, at det ikke hjælper på vores forsynings sikkerhed, når vi køber statslig olie i Mellemøsten, hvis der sker politiske omvæltninger i Mellemøsten, og det betyder også, at hvis de statslige olieindkøb skal udgøre en større del af den danske olieimport, må dansk statslig import foregå også fra andre dele af verden end fra Mellemøsten, f. eks. er Mexico en mulighed, der har været nævnt.

Det er klart for os, at den indgåede kontrakt med Saudi-Arabien er indgået på ministerens ansvar, og vi har fået at vide, at den er indgået på en standardkontrakt med det saudi-arabiske olieselskab Petromin. Der er jo lidt delte meninger om, hvorvidt der er politiske betingelser i den kontrakt, og for os er det helt afgørende, at vi nu får mulighed for at se den kontrakt, sådan at vi selv kan vurdere, om det er en kontrakt, der er acceptabel, og jeg er glad for, at energiministeren har givet tilsagn om det her i dag, for det må være et absolut krav fra vores side, med den diskussion der har været.

Vi kan ikke stemme for det dagsordensforslag, som er fremsat af fremskridtspartiet, hvorimod vi kan tilslutte os det dagsordensforslag, der er fremsat af venstre, fordi det kun udtrykker det, som allerede er gældende.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre hører ikke til dem, der kalder ministre i samråd for at eksaminere dem i, om de kan deres stof, og det radikale venstre accepterer også, at ministerier kan være så nye, at det kan være svært for også nye ministre at få dem til at fungere totalt hensigtsmæssigt. Vi mener også, at der er tale om en opgavefordeling imellem, hvad folketinget skal blande sig i, og hvad der er ministrenes ansvar.

Vort udgangspunkt er derfor ikke på noget tidspunkt at se en ministers hoved på et fad, og vi kan derfor heller ikke tilslutte os fremskridtspartiets dagsordensforslag. Dette være i og for sig sagt i en parentetisk bemærkning. Vi reagerer i virkeligheden først omkring personspørgsmål, hvis vi for alvor føler, at en kritik er berettiget, og det gør vi ikke endnu, når det drejer sig om energiministeren. Men vi føler, at informationsniveauet mellem energiministeren og energiudvalget er for lavt. Vi synes ikke, der er nogen grund til, at

ministeren sådan lidt hurtigt svarer udvalget og siger, der ikke er tid til besvarelser, og at der indtages en lille smule arrogant holdning fra ministerens side. Men som sagt føler vi kun, at det kan risikere på et eller andet tidspunkt at bringe ministeren i unødvendige vanskeligheder, og sagt i al stilfærdighed synes vi, han skulle søge at undgå det.

Når det er sagt, vil jeg også gerne understrege, at det radikale parti er tilhænger af, at der sker en vis statslig oliehandel. Det er klart, at der er en række plusser og minusser i dette her: det er ikke lutter godt, og det er ikke lutter skidt for den sags skyld, når staten indgår i den slags handelsaftaler, og en række af de argumenter, der kan være for og imod, er allerede nævnt.

For os har det været afgørende, at det vel, alt taget i betragtning, kunne medvirke til at give os en lidt større forsynings sikkerhed. Vi har måske ikke troet helt så meget på, at det ville være noget, der var vanvittigt økonomisk fordelagtigt. Udgangspunktet har med andre ord været, at vi ligesom har taget verden lidt ad notam og konstateret, at de multinationale selskabers handelsandel er gået fra 80 pct. til 40-50 pct.

Derfor accepterede vi også i finansudvalget, at der blev givet 1 mia kr. i statsgaranti. Men som et eksempel på, at vi synes, ministeren bar sig lidt forkert ad, kan vi vel tage netop denne sag, for den blev jappet igennem. Det var ikke en forsvarlig måde, der blev taget stilling til denne sag på. Men som et eksempel på vores trods alt accept af, at ministeren måske var arbejdspresset, tog vi derfor heller ikke ordet, dengang sagen sidst var til behandling i folketinget.

Men vi synes bestemt ikke, at dette bør gentage sig. Vi synes, at der med den trods alt store form for garantiordninger, hvad enten de nu er mere eller mindre teoretiske – de kan jo ikke være helt teoretiske, siden man trods alt beder om en garanti – bør der gives folketinget eller udvalgene rimelig tid til behandling af sagen.

Forudsætningen for at give denne statsgaranti for vores accept af oliehandelen har dog hele tiden været, at der hverken var nogen politiske bindinger eller nogen bindinger, der strider mod øvrige aftaler, f. eks. handelsaftaler, af forskellig art. Jeg synes også – og det kan så igen føres hen til infor-